

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1058/2022
11.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Радмиле Драгичевић Дичић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Марка Марковића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Великој Плани К. бр. 146/19 од 14.03.2022. године и Кв. бр. 49/22 од 19.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 11.10.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Марка Марковића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Великој Плани К. бр. 146/19 од 14.03.2022. године и Кв. бр. 49/22 од 19.04.2022. године и предмет враћа Основном суду у Великој Плани на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Великој Плани К. бр. 146/19 од 14.03.2022. године, окривљеном АА је на име накнаде трошкова кривичног поступка по захтеву браниоца адвоката Марка Марковића досуђен износ од 24.000,00 динара, одређено је да исти падају на терет буџетских средстава суда и наложено рачуноводству Основног суда у Великој Плани да у року од 60 дана од дана правноснажности решења наведени износ исплати окривљеном АА.

Решењем Основног суда у Великој Плани Кв. бр. 49/22 од 19.04.2022. године, у ставу један, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Марка Марковића и решење Основног суда у Великој Плани К. бр. 146/19 од 14.03.2022. године, потврђено. У ставу два изреке, одбијен је захтев адвоката Марка Марковића за досуђивање трошкова жалбеног поступка као неоснован.

Против наведених правноснажних решења о трошковима кривичног поступка, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Марко Марковић, без навођења разлога за подношење истог, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења преиначи и окривљеном АА досуди на име трошкова

кривичног поступка износ од 75.000,00 динара, на име састава жалбе на решење износ од 11.250,00 динара, као и на име састава захтева износ од 45.000,00 динара.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет и након оцена навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Наиме, иако бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости не нумерише, наводима образложења захтева основано указује да је суд, доношењем побијаних решења, којима је одбио да накнади трошкове за приступ браниоца на четири неодржана главна претреса, учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, образлажући овакву одлуку тиме да наведени главни претреси нису одржани и то кривицом окривљеног, јер је окривљени избегавао доласке на главне претресе, чиме је сам проузроковао трошкове кривичног поступка, те му у том смислу и не припадају исти.

Одредбом члана 263. став 1. ЗКП прописано је да ће окривљени сносити трошкове одлагања главног претреса и друге трошкове поступка које је проузроковао својом кривицом, као и одговарајући део паушалног износа, а ставом 2. истог члана прописано је да се о трошковима из става 1. овог члана доноси посебно решење осим ако се о трошковима које сноси окривљени решава у одлуци о главној ствари.

По налажењу Врховног касационог суда, у случају одлагања главног претреса окривљени ће сам сносити трошкове кривичног поступка без обзира на исход кривичног поступка, уколико је претрес одложен његовом кривицом, али уз неопходан услов да се о скривљеним трошковима, у смислу члана 263. став 2. ЗКП, донесе посебно решење, које је у овом кривичном поступку изостало, имајући у виду да у списима предмета не постоји решење, којим је одлучено о кривици окривљеног за одлагање претреса.

Одбијајући да накнади трошкове кривичног поступка за наведене неодржане главне претресе, у ситуацији када није донето посебно решење да је окривљени АА скривио те трошкове, првостепеним, а и другостепеним решењем, учињена је повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, како се то основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног и указује.

Како је, дакле, побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Марка Марковића, то је Врховни касациони суд усвојио као основан захтев за заштиту законитости и, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП, укинуо побијана правноснажна решења Основног суда у Великој Плани К. бр. 146/19 од 14.03.2022. године и Кв. бр. 49/22 од 19.04.2022. године, те списе предмета вратио Основном суду у Великој Плани, на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, водећи

рачуна о постојању стварних трошкова које је окривљени имао, на име награде и нужних издатака браниоца (присуства, односно не присуства браниоца главним претресима), након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић